

Seramiğin her dalında at koşturan bir seramikçi. Sanatçı, mühendis, yılların eğitmeni...

Güngör Güner: “Sanatta bitiş diye herhangi bir sınır çizgisi yoktur!”

A ceramicist running her horse in every field of ceramics. Fine artist, engineer, teacher of many years...

Güngör Güner: “There is no boundary as a finished line in art!”

Röportaj - Interview:

Şerife Deniz Utueren

serife@serfed.com

1941 yılında İstanbul’da doğdu. 1958-62 Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Seramik Bölümü’nü bitirdi. 1964-72 MEB bursuyla Almanya’da seramik sanatı ve mühendisliği eğitimi aldı. Almanya’da Wächtersbacher-Keramik, Rastal-Werke, Rosenthal firmasında; Danimarka’da Dansk-Design kuruluşunun seramik koleksiyonunda çalıştı. 1972-78 yurda döndü. DTGSYO Seramik Bölümü’nde asistanlık yaptı. “Anadolu’da Yaşamakta Olan İlkel Çömlekçilik” konulu tez çalışması 1988 yılında yayınlandı (Ak Yayınları Kültür Serisi) ve öğretim üyeliğine geçti. 1986 yılında MÜGSF’de Doçent, 1993’de Profesör oldu. Halen Seramik-Cam Bölüm Başkanlığını sürdürmektedir.

Ödülleri: 1962: Gümüş Madalya, Uluslararası Seramik Akademisi Kongresi kapsamındaki yarışmalı sergi. Prag/Çekoslovakya. 1971-74: Katılım Diploması İtalya -Faenza düzenlenen Uluslararası seramik sergisi.

She was born in 1941 in Istanbul. She attended State Applied Fine Arts College 1958-62. 1964-72 she studied ceramic art and engineering in Germany with Ministry of Education scholarship. She worked at Wächtersbacher-Keramik, Rastal-Werke, Rosenthal in Germany and in the ceramic collection of Dansk-Design in Denmark. She was back in her country from 1972 to 78. She was Assistant Professor in State Applied Fine Arts College Ceramic Department. Her thesis titled “Primitive Pot Making Alive in Anatolia” was published in 1988 (Ak Yayınları Culture Series) and became a member of faculty. She became Associate Professor in 1986 and Professor in 1993 in Marmara University Faculty of Fine Arts. Presently, she is Chairman of Ceramic-Glass Department.

Awards: 1962: Silver Medal, Competition Exhibition as part of International Ceramic

1973: İkincilik Ödülü, Akbank "Hediyelik Eşya Yarışması".
1975 ve 76: Başarı Ödülü, İstanbul Arkeoloji Müzeleri Açık Hava Sergisi. Mansiyon Ödülü; Turizm ve Tanıtma Bakanlığı "Turistik Hatıra Eşyası Projesi Yarışması".
1982 ve 1984: Başarı Ödülü İstanbul Günümüz Sanatçılar Açık Hava Sergileri.

Yapıtlarının Bulunduğu

Müzeler: Deidesheim Seramik Müzesi-Almanya, Keramion Seramik Müzesi- Frechen-Almanya, Musee Ariana-Cenevre-İsviçre, Westerwälder Seramik Müzesi- Höhr-Grenzhausen /Almanya, Kreisparkasse Seramik Koleksiyonu- Almanya, Dr.İbrahim Bodur Seramik Koleksiyonu- Çan/ Türkiye, Dokuz Eylül Üniv. GSF.Ser. Koleksiyonu-İzmir, Anadolu Üniv. GSF. Sanat Müzesi-Eskişehir.

Şerife Deniz Ulueren: Seramikle buluşma hikayenizi bize anlatabilir misiniz?

Güngör Güner: İlk defa kille buluşmam ilkökul çağında oldu. İzmir'de Çakabey ilkökulu'nda hocamız kili getirtti, bizler kille bir şeyler yapmıştık. Yıllar sonra ağabeyim (Yüksel Güner) liseyi bitirmiş, üniversiteye girecekti. O yıllarda üniversiteler giriş sınavlarını kendi bünyelerinde yaparlardı. İ. Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde babamın çok saygı duyduğu hemşehrisi bir profesör vardı. Dolayısıyla daha doğduğumuz gün bizim hangi fakülteye gideceğimiz çok önceden kararlaştırılmış gibiydi... Yüksel Üniversite sınavına girmiş ve kazanmıştı da. Ben o sırada gazetede Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nun açılacağını okudum. Eğitim kadrosunda konuk Alman hocaların da yer alacağı ve eğitimin uygulamalı olarak gerçekleştirileceği belirtiliyordu. Ağabeyim "bu tam bana göre bir okul" dedi, sınavlara girdi kazandı. Kendisi hem çok mutlu hem de çok başarılı oldu. (Yüksel Güner altı yıl öncesine kadar Vitra Genel Müdürüydü, şimdi emekli

Academy Convention. Prague/ Czechoslovakia. 1971-74: Participation Diploma, International Ceramic Show held in Faenza, Italy. 1973: Second Prize, Akbank "Giftware Competition". 1975 and 76: Achievement Award, Istanbul Archaeological Museums Outdoor Exhibition . Honorable Mention Award; Ministry of Tourism and Publicity "Touristic Memorabilia Project Contest. 1982 and 1984: Achievement Award Istanbul Contemporary Artists Outdoor Exhibitions.

Museums Exhibiting Her

Works: Deidesheim Ceramic Museum-Germany, Keramion Ceramic Museum - Frechen-Almanya, Musee Ariana-Cenevre-İsviçre, Westerwälder Ceramic Museum - Höhr-Grenzhausen /Germany, Kreisparkasse Ceramic Collection- Almanya, Dr. Ibrahim Bodur Ceramic Collection- Çan/ Turkey, Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts Ceramic Collection -İzmir, Anadolu University Faculty of Fine Arts Museum- Eskişehir.

Şerife Deniz Ulueren: Could you tell us your story of meeting with ceramics?

Güngör Güner: The first time I met clay was when I was attending elementary school. Our teacher had clay brought in at Çakabey School in Izmir. We had done some things with clay. Years later, my elder brother Yüksel Güner had finished high school, was going to go to university. Those days, universities held their own entry exams. There was a professor my father had a respect for who was from his town in Istanbul University Faculty of Economics. Therefore, it was almost already determined long before what faculty we were going to attend when we were born. Yüksel had already taken the university exam and won it. Then, I read in the paper that State Applied Fine Arts College was going to be opened. It said that there would be guest German professors in its staff and education would be applied. My brother said, "This school is just for me, took the exams and won". He became both very happy and also very successful (Yüksel Güner was General Manager of Vitra until six years ago; he is now retired but is not detached from ceramics). When he started his studies, Yüksel was bringing

Güngör Güner, Mimar Sinan Üniversitesi G.S.F Seramik Bölümü'nde öğrencileriyle birlikte

Güngör Güner, with her students at Mimar Sinan University Faculty of Fine Arts Ceramics Department

“Gerçekten seramiği plastik sanatların tüm öğelerini bünyesinde içeren tek bir soyut forma indirgemek istediğimizde sanatların en zorudur.”

ancak seramikten kopmadı.) Yüksel okulda eğitime başladığında, eve seramik ürünler getiriyordu. Yıllar önce yayınlar, galeriler, sergiler olmadığı için, yabancı olduğu bu seramikli yaşam bize inanılmaz heyecan veriyordu. O heyecanla ben de aynı okula girdim, ardından yıllar beni buralara getirdi.

Ş.D: Bir eğitmen gözüyle sanat ve seramiği nasıl tarif edersiniz?

G.G: Ayrı düşünülmesini

istemediğim bir ikili! Sanat elimizde herhangi bir araç-gereçle duygu düşünce ve duyarlılıkların dengeli uyumlu, özgün olduğu kadar özgür bir biçimde yorumlanarak aktarılabilmesidir. Duygu, düşünce ve duyarlılıklar salt doğal güzelliklerden kaynaklanabileceği gibi toplumsal ya da bireysel, acı ve tatlı olaylardan da kaynaklanabilir. Hangi araç gereç olursa olsun, onunla başarılı yorumlar yapabilmek, söz konusu araç- gereci kullanabilme ya da yönlendire-

bilme becerisinden geçer. Elinizdeki kamerayı iyi kullanamıyorsanız, düşününüzdeki çok değerli pentürleri resimleyemeyebilirsiniz. Kişi doğuştan yetenekli olsa dahi; duygu, düşünce ve duyarlılıkların oluşabilmesi teknik konulardan çok daha uzun hassas ve çetrefil bir süreçtir. Ben bir seramik sanatçısıyım, ve; **“Seramik, altının toprak üstünün cam olduğunu duyumsatandır...İnsanın toprak ile gökyüzü arasında yaşadığını anımsatan bir duygudur bu.**

Çoğu kez , dünyamızın dönmesi örneği, dönen bir çark üzerinde biçime ulaşır seramik.

Bu nedenle de bu yaratıcı kaynağı kullanmak, çarkı döndürmek gerek diyorum....”

Salt sanat açısından ise, seramik ister işlevsel ister

“When we really want to reduce the ceramic down to a single abstract form incorporating all elements of plastic arts; this is the toughest of the arts.”

home ceramic ware. Since there were no publications, galleries or exhibitions years ago, this lifestyle with ceramics which we were foreign to gave us incredible excitement. I entered the same school with that excitement and years brought me here afterwards.

Ş.D: How would you describe art and ceramics as a teacher?

G.G: This is a duo I don't want to be thought of separately. Art is the ability to convey emotions, ideas and sentiments by any tool or instrument in our hand by a balanced, harmonious interpretation which is

original and as free. Emotions, ideas and sentiments may either originate from pure natural beauties or may stem from social or individual sad and sweet events. Regardless of what the tool or instrument is, the ability to make successful interpretations with it depends on the skill of using or directing that tool-instrument. If you cannot use the camera in your hand well, you cannot take pictures of the very valuable images in your head. Even if the individual is naturally talented, formation of emotions, ideas and sentiments is a sensitive and complex process much longer than technical matters. I

am a ceramic fine artist; and

“Ceramic is what makes you feel that there is earth underneath and glass on top... It is a feeling reminding that man lives between the earth and the sky”. Most of the time, like our earth rotates, ceramic reaches a form on a turning wheel. Therefore, I say one has to use this creative source and turn the wheel....”

“In terms of pure art, on the other hand, ceramic is a combination of painting and sculpture art, be it with functional or interpretation emphasis. Yet, for any ceramic with functional or interpretation emphasis to become an art work, this depends beside technical perfection, the intensity of feelings or sentiments or the both of them on that piece.....!”

Ş.D: As a long time ceramics teacher, is the ceramic education in Turkey adequate as far as you are concerned?

G.G: Ceramic education also

yorum ağırlıklı olsun, bir resim ve heykel sanatı biresimidir...! Ne var ki, işlevsel ya da yorum ağırlıklı yapılmış herhangi bir seramiğin sanat yapısı olabilmesi teknik mükemmelliğinin yanı sıra duygu ya da duyarlılıkların ya da her ikisinin o parça üzerindeki yoğunluğuna bağlı bir olaydır.....!

Ş.D: Yılların seramik eğitmeni olarak, Türkiye'deki seramik eğitimi sizce yeterli mi?

G.G: Seramikte eğitim aynı zamanda donanım demektir. Bu konuda geçmiş yıllara oranla birden fazla firma bu konuyla ilgili olarak araç gereç üretimine geçmişlerdir. Ancak değişen teknolojiye yetişmek her zaman mümkün olamamaktadır. Bu bağlamda eğitimcilerin de sık sık eğitilmesi gerekmektedir. Endüstri bazen eğitimcilere yönelik uygulamalı seminerler düzenleyebilse, ne kadar iyi olurdu. Örneğin: Baskı tekniklerindeki yenilikleri bilen bir eğitimci tasarım sürecinde öğrenciyi yeni teknolojiler doğrultusunda yönlendirebileceği için, eğitim ve endüstri arasındaki uyumsuzluk kolayca aşılabılırdi.

Ş.D: Seramiğin içinde, tekniğinizle birlikte kendinizi nasıl tarif edersiniz?

G.G: Seramiğin her dalında at koşuturan bir seramikçiyim. Minicik bir vazo yapımından tutun büyük bir heykel ya da pano, hepsine aynı sevgi ve ciddiyetle yaklaşıyorum. Teknikler benim için önemlidir. Üzerine eğildiğim her teknik bana yeni ufuklar açmıştır. Yaratıcılığım bağlamında beni hep değişik limanlara götürmüşlerdir. Örneğin, çömlekçi tezgahında biçimlendirme yöntemi, bana çok özgün yapıtlar hediye etmiştir. Ulaksitli sırlarla uğraşım belli bir ekolumün oluşmasına neden olmuştur. Öğrencilerim son derece özgün yapıtlar ortaya koymalarına karşın, benim öğrencim olduklarını belli ederler. Kağıt seramik tekniği, Quartz seramik tekniği, Küllü Sırlar

“Seramik, altının TOPRAK üstünün CAM olduğunu duyumsatandır...İnsanın toprak ile gökyüzü arasında yaşadığını anımsatan bir duygudur bu”

“Ceramic is what makes you feel that there is earth underneath and glass on top... It is a feeling reminding that man lives between the earth and the sky”

means equipment. Compared to past years, several firms have started producing tools and instruments on this subject but it is not always possible to keep up with the changing technology. In this context, teachers, too must be trained frequently. How nice would it be if the industry could organize applied seminars for teachers. For example, since a teacher who knows the innovations in printing techniques could guide the student regarding new technologies during the process of design, the incompatibility between education and the industry could be overcome easily.

Ş.D: How would you describe yourself together with your technique, in ceramics?

G.G: I am a ceramicist running her horse in every branch of ceramics. From making a tiny vase to making a large statue or panel, I approach all of them with the same love and seriousness.

Techniques are important for me. Every technique I have dealt with has opened new horizons for me. They have all taken me to different ports in terms of my creativity. For example, the technique of shaping on potter's bench has given me very original works. Working with ulexite glazes has led to formation of a certain style for me. Although they create extremely original works, my students indicate that they are my students. Paper ceramic technique, quartz ceramic technique, ashed glazes or Pâte de verre technique (glass paste technique) have all been elements allowing me to come up with new and more original art works. Due to my curiosity for researching new methods and techniques, I am always in search of new bays without anchoring. With my one foot in tradition and the other trying to see how far the boundaries may be exceeded, how far can they be expanded by assimilating the tradition in formation of ceramic and our own cultural accumulations without

“Yapıtlarımda malzemenin doğasına ve geleneğine saygılı olmanın yanı sıra, geleneği yadsımaksızın tüm yeniliklere açık olarak, sınırlarını olabildiğince zorlarım.!”

ya da Pâte de verre tekniği (Cam hamuru tekniği) hep yeni ve daha özgün sanat yapıtları ortaya koymamı sağlayan öğeler olmuşlardır. Yeni yöntem ve teknikler araştırma merakım nedeniyle, demir atmaksızın hep yeni koylar arayışı içindeyimdir. Seramik olgusunu ıskalamaksızın, seramiğin oluşumunda var olan kendi geleneğini ve kendi kültür birikimlerimizi içselleştirerek bir ayağımla geleneğin içinde, diğer ayağımla sınırları ne kadar

aşabilir, ne kadar genişletebilirim uğraşı içindeyimdir. Bir sanatçı için hedefine ulaşmış olmak söz konusu olmasa gerek. Sanatçı hedefine ulaşabilme endişesi içindedir hep!

Ş.D: Seramiğin yeri diğer sanat dalları arasında, Türkiye şartlarında sizi mutlu ediyor mu?

G.G: Seramik, teknoloji, zanaat ve sanat bağımlısı bir sanat dalı. Plastik sanatların tüm öğelerini bünyesinde içeren

resim ve heykel bileşimi bir sanat dalı! Bu bağlamda bir seramik sanatçısının işi gerçekten diğer sanatçılara göre çok daha zordur. Seramik sanatının artık güncel bir sanat dalı olmadığı bakış açısı, çoğu kez seramik olgusunun ıskalanarak bir takım seramik yapıtların ortaya çıkmasına neden oluyor ki, bu da hem sanat, hem seramik sanatı adına her zaman mutlu bir son oluşturmuyor.

Ş.D: Yurtdışındaki Avrupa'daki müzelerde neden çok fazla Türk seramikçilerin eserleri bulunmuyor? Bu maddi yetersizlik mi, yoksa devletin sanata, seramiğe ilgisizliği mi?

G.G: Yurtdışında diğer sanat dalları sanatçıların ne kadar yapıtı bulunuyorsa, seramik sanatçıların da o kadar bulunuyordur diye düşünüyorum. Devleti suçlamak maddi yetersizliğe çok sığınmak istemiyorum. Ancak,

Beside respecting the nature and tradition of the material in my works, I force its limits as much as possible, being open to all innovations without denying tradition!”

disregarding the phenomenon of ceramics. An artist cannot ever reach her target. The artist always carries the anxiety of being able to reach her target.

Ş.D: Does ceramic's position make you happy in Turkey's circumstances among other branches of art?

G.G: Ceramic is an art branch dependant on technology, trade and art. It is a branch of art combining painting and sculpture, incorporating all elements of plastic arts. In this context, a ceramic artist's job is indeed harder than that of other artists! The perspective that ceramic art is not a

contemporary art branch any more causes creation of a series of ceramic works, disregarding the phenomenon of ceramics often and this does not always make a happy end for art or art of ceramics.

Ş.D: Why aren't there a large number of Turkish ceramicists' works in museums abroad in Europe? Is this because of lack of finances or disinterest of the state in art or ceramics?

G.G: I think ceramic artists have as many works abroad as the works of the artists of other branches. I don't want to take refuge in blaming the state or lack of finances. However, as in

other countries, a law for spending something like 2/1000 in government buildings for art would be a very positive approach for art. If we try to start talking about the art works in public areas and spaces abroad, your pages wouldn't suffice. I stayed in Japan for about 3 months in 1990. I witnessed that a work of a signing ceramicist is placed in the top corner in any public and private office. You may call this either government policy or a consciousness of preference made for art works.

Ş.D: Blue and its tones are predominant in your works. Which figures do you feel closer to?

G.G: It can be said that blue and its tones are predominant in my works but on this subject I never had an approach like anchoring. I can use any color as necessary. I think I am more apt to abstract drawings and forms. Since I have witnessed that

yurtdışında olduğu gibi en azından kamuya ait yapılarda 1000/2 oranı gibi bir harcamanın sanat için yapılması bağlamındaki bir yasa kuşkusuz sanat adına çok olumlu bir yaklaşım olurdu. Yurt dışında kamuya açık alan ve mekanlarda bulunan sanat yapıtlarına burada değinmeye kalkışsak sayfa sayınız buna elvermez. 1990 yılında üç ay kadar Japonya'da bulundum. Resmi ve gayri resmi her ofiste, imza sahibi bir seramikçinin yapıtının baş köşede yer aldığına tanık oldum. Bunu ister devlet politikası, ister sanat yapıtı doğrultusunda yapılan tercih bilinci olarak adlandırın.

Ş.D: Eserlerinizde mavi ve tonları ağırlıkta, hangi figürlere daha yakınsınız?

G.G: Yapıtlarımda mavi ve tonlarının ağır bastığı söylenebilir. Ama bu konuda da demir atmak gibi bir yaklaşımım olmadı gerektiğinde her rengi kullanabilirim. Daha çok soyut çizim ve formlara yatkın olduğumu düşünüyorum. Figür konusunun çok iskalediğine tanık olduğum için de hem kendim bu konuya eğiliyor, hem de öğrencilerimi figür konusuna yönlendirmeye çalışıyorum.

Ş.D: Yeni mezun olan üniversite öğrencilerinin özellikle iş alanlarına yönelirken, sektörden destek ve iş kapısı buldukları söylenemez. Bu konuda neler yapılmalı?

G.G: İşsizlik Türkiye'mizin bir yarası. Küçük işletmeler olgusu ve fikri nerede ise bilinmeyen sözcükler olmaya başladı. Büyük işletmeler ise belki de haklı olarak ne kadar az elemanla işimi döndürebilir üretimi nasıl daha ucuza mal edebilirim düşüncesi içindeler. Bana göre küçük işletmeler hem çeşit zenginliği hem karınca kararınca istihdam sağlayabilirler. Kalite gözetilerek küçük işletmeler fikri yeniden gündeme gelmeli hem devlet hem büyük işletmeler tarafından teşvik edilmelidir. Hammadde ve yarı mamul ürünlere kolayca ulaşabilmelerinin sağlanması gibi.

Ş.D: Özellikle staj konusunda söylemek istedikleriniz vardır mutlaka..

G.G: Staj süreleri daha uzun olsa, kuşkusuz çok iyi olur. Ancak, işletmelerin ne kadar isteksiz olduklarını da biliyoruz! Ben, Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu öğrenciliğim sürecinde

the subject of figure is disregarded a lot, I'm both addressing this issue and also trying to guide my students towards figure. One cannot say that new university graduates get support from and find jobs at the industry, especially when choosing their fields of occupation.

Ş.D: One cannot say that new university graduates get support from and find jobs at the industry, especially when choosing their fields of occupation. What should be done on this subject?

G.G: Unemployment is a wound of Turkey's. The phenomenon and idea of small size enterprises are almost becoming unknown words. Larger enterprises, on the other hand, may be rightfully think about how can I carry on my business with the minimum number of employees and how can I produce cheaper? For me, small enterprises can provide both richness of kind and also some employment. The idea of small enterprises must be addressed once again, maintaining quality and must be encouraged both by the government and also by large companies, like allowing them to access raw materials and semi-finished products easily.

Ş.D: Definitely, there are things you want to say about practical training.

G.G: Undoubtedly, it would be much better to have longer durations of practical training. However, we know how reluctant the enterprises are! As a student in State Applied Fine Arts College had taken training in a pottery workshop in Germany belonging to wife and husband Göllner family in Germany, witnessing how a tiny enterprise ran like clock work, I had learned a lot!

Ş.D: What do you feel before starting your works, how do you design them?

G.G: I never have a plan for starting my work! I work together with my students. As money brings money, a work opens the door to another work. My artists are formed on their own in the meantime. You never know what will influence me when in an environment of continuous work-

Yapıtın adı: Selçuklu Yıldız
 Boyut: (80x80x05 cm).3 Teknik: Kağıt Seramik Üzerine, Silisli Astar
 Name of the art work: Seljuki Star
 Dimensions: (80x80x05 cm).3 Technique: Silica glaze over paper ceramic

dört ay süreyle, Almanya' da karı-koca Göllner ailesine ait bir çömlekçi atölyesinde staj yapmış, küçücük bir işletmenin nasıl tıkrır, tıkrır çalıştığına tanık olmuş, çok şey öğrenmişim!

Ş.D: Eserlerinize başlamadan önce neler hissedersiniz, nasıl tasarlarsınız?

G.G: Eserime başlamak diye bir planım hiç olmaz! Öğrencilerimle birlikte çalışırım. Paranın, parayı çektiği gibi; bir çalışma diğer bir çalışmanın kapısını açar. Yapıtlarım bu arada kendiliğinden oluşur. Sürekli çalışma ortamında neyin ne zaman beni etkileyeceği hiç belli olmaz! Örneğin:12 Eylül1980 Askeri Darbesi'nin ardından Dün-Bugün-Yarın adlı açık, koyu, daha koyu mavi sırlı dev boyutlu üç düğümden oluşan, nüansların dışında değişen bir şey yok anlamına gelen kavramsal yapıtları gerçekleştirmiştim. 1993 yılında İstanbul'da yaz ve kış aylarını da kapsayan yağmayan yağmurlar büyük bir su sıkıntısına yol açmıştı. Bu beni "Suyu Sergiliyorum" konulu kavramsal sanat yapıtlarını oluşturmaya yönlendirdi. Bu kavram bağlamında sürekli olarak yeni yapıtlar gerçekleştirmeye devam ediyorum.

Ş.D: Türk tasarımcılarına sizce neden fırsat verilmiyor?

G.G: Tasarım konusunda Türkiye'de bizi çok üzen ve her fırsatta dile getirdiğimiz bir olgu vardır. Yabancı hayranlığı nedeniyle Türk tasarımcısına

ing! For example, after the military coup of September 12, 1980, I had created by conceptual work which meant there is nothing that changed under than nuances, made up of three giant sized knots with light, dark and darker blue glazing, titled "Yesterday-Today-Tomorrow". In 1993, the non-falling rain covering summer and winter months in 1993 in Istanbul had led to a major shortage. This guided me towards creating conceptual art works with the theme "I'm Exhibiting Water". I am continuing to create new works continuously under this concept.

Ş.D: Why do you think Turkish designers aren't afforded opportunities?

G.G: On the subject of design, there is a phenomenon which makes us very sad and which we articulate at every opportunity in Turkey. This is because the Turkish designer has not been given any opportunities and are not encouraged except for a couple of competitions due to admiration of foreigners. One should as the designers in the industry themselves. Do they feel that they are designers? Or are they just the implementers of foreign designers? The company people can say "What can we do, we can't take risks, we have to sell our output". But at least they could present Turkish designers. The Turkish designer could see where she was and perhaps pull herself together. The textile indus-

hiçbir olanak tanınmamış, bir iki yarışmanın dışında hiç teşvik edilmemiş olmasıdır! Sektördeki tasarımcıların kendilerine sormak lazım , kendilerini tasarımcı gibi hissediyorlar mı? Yoksa, sadece yabancı tasarımcıların uygulayıcıları mı? İşletmeciler şöyle diyebilirler "Ne yapalım risk alamayız, üretimimizi satmak zorundayız."Ancak hiç değilse , Türk tasarımcıların görücüye çıkarabilirlerdi, Türk tasarımcısı nerede olduğunu görür, belki kendine çeki düzen verebilirdi. Tekstil Endüstrisi Türk tasarımcısını teşvik etti, zarar mı etti. Sektör Türk tasarımına lütfen biraz şans ve zaman tanınsın ki; Türk tasarımcıları da uluslararası seramik tasarımındaki yerini görüp gerekiyorsa kendine çeki düzen verebilsin. Selçuklu ve Osmanlı dönemi seramikleri, hiç kuşkusuz o dönem modasının yaratıcılığının öncüsü olmuşlardır! Uzun bir süre teknolojiye geri kalınmıştır. Ama bu gün yeni teknolojileri içselleştirdikten sonra o zengin kültürün mirasçıları olarak iyi işler çıkaracağımıza inanıyorum. Güzel Sanatlar Eğitiminde geri değiliz; bunu uzun yıllar yurt dışında da eğitim almış birisi olarak rahatlıkla söyleyebilirim. Ancak yeterince üretken değiliz. Nedeni: Bu bağlamda hemen hemen hiçbir bilincin dolayısıyla talebin oluşmamış olmasıdır.

try encouraged the Turkish designer. Did it lose? The industry should please give a chance and time to Turkish design so that Turkish designers can see their place in international ceramic design and pull themselves together if necessary. Seljuki and Ottoman era ceramics have been the pioneers of the creativity of the fashion of the period undoubtedly! We have stayed behind in technology

for a long time but I believe that today, after assimilating new technologies, we can come up with good works as the inheritors of that rich culture. We are not behind in fine arts education. I can say this easily as someone who has also studied abroad for many years. But we are not productive enough. The reason: Almost no awareness, and therefore demand has been formed in this context.

